

Akçakoca'da Bir Çınar

— çitlembik · 20 Nisan 2016

Akçakoca'da bir balık lokantası
Denize nazır,
Öyle salaş malaş değil en lüksünden,
Güler yüzle karşılıyor gorsonlar,
Beyler, bayanlar burjuva takımından.
Bir de bizim gibi kırk yılda bir gelenler,
Orta direktan biraz halliceler.

Bembeyaz sakız gibi örtüler,
Ortama takılanlar,
Zarif oldukça görgülüler,
Anamın dediği gibi,
Cağıl cugul insan sesleri.
Buna eklenen çatal bıçak şakırtısı,
Bir de kara denizin hırçın dalgası,
Keyfimiz de yerinde açıkçası.

Bol çeşidinden mezeler,
Karalahana dolması, deniz börülcesi,
Aman dostlar ağızım açık kaldı doğrusu.

Şair olmaya niyetli olan peçetesine yazmaz mı
Birkaç satırı?
Hele bir de yalnız başına oturan,
Diğer masadaki koca çınarı.

Bu kadar suskunken,
Kimse duymazdı onun içindeki acı çığılı,
Arkasından batarken akşam güneşi,
Buzlu rakısını yudumluyordu.
Efkarı büyüktü belli,
Dumanlıydı karlarla dolmuş başı.

Kadehi öyle sıkıca kavramıştı ki,
Geçmişte kalmış bir sevgilinin beliydi sanki,

Hiç bırakmak istemediđi.

Gözlerim ürkek ve çekingen,
İçimde rahatsız etmek korkusuyla bakarken.

Yoksa,
Farkında mı acaba derken?

Belki de, hani belki de,
Yabancı da olsa bir saki arar yanına,
Dertleşmek ister bir anlayanla.

Masasında iki karanfıl, biri beyaz, diğeri alaca
Arada bir okşar,
Yelken açmış gibi dalar gider uzaklara.

Yavaşça kalkıp,
Hesabı ister bahşış de bolca.

Ancak, o vakur adam gidince,
Gece karanlığının içinde farkedebildim,
İki tane birbirinden habersiz deniz fenerinin cılız ışığını,
Ve uzakta bekleyen o gemiyi,
Ve kavuşamayan âşıkların haykırışını duydum.

Akçakoca'da bir çınar tanıdım,
Bir de beklediği o meçhul kadını.

H. Çiğdem Deniz.
ŞİİRBAZ...